



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio V. An Papæ iudicium in rebus Fidei fuerit aliquando falsum,
sitq[ue] Fallibile?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

anno 280. Neque ab Augusto, neque ab Regibus, neque ab omni Clero, neque à populo iudicabitur Prima Sedes. Dioscuro Episc. Alex. aufo in Ephesina II. Synodo anno 449. iudicare Leonem I. tota Ecclesia exhorrescens hoc scelus, eum condemnauit, anno 451. dicens: *Aliorum hominum causas DEVS voluit per homines terminari: sed Sedis istius Prasulem suo, sine quaestione, reseruauit arbitrio.* Quia, ait Concilium Roman. sub Adriano II. anno 896. act. 7. Rom. *Pontificem de omnium Ecclesiarum Prasulibus iudicasse legimus; De eo verò quenquam iudicasse non legimus.* Quid, quod nec Clerici queant ab Imperatore, aut Regibus iudicari?

OBIECIUNT multa: In his & ista.

I. Christiani Imperatores saepe iudicarunt ac deposuerunt Papas. Nam Constantius deportauit Liberium anno 355. Iustinianus anno 538. Syluerium: Theodoricus Rex Ioannem I. anno 526. carcere clausit. Otto I. Imperator deposuit anno 963. Ioannem XII. eique surrogauit Leonem VIII. Henricus III. deposuit Gregorium VI. & Clementem II. iussit ordinari, &c.

II. Papæ seipfos fatentur Imperatoribus subiectos. Vt Gregorius apud Gratianum *Can. si quis. 2. quest. 2.* Hadrianus I. concessit Carolo Magno ius eligendi Papam, & ordinandi Sedem Apostolicam. *dist. 63. can. Hadrianus.* Item Leo VIII. *Or. oni. 1. dist. 63. can. In Synodo.* Item Leo IV. petit iudices ab Ludouico Imp. seque paritum promittit.

RESPON. AD I. Iure, an iniuria? Quali si manus caput à ceruice recidat. Nam 1. Liberium iniuste pulsus constat supra ann. 355. ex S. Athanasio. 2. De Syluerio an. 538. 3. De Ioanne I. anno 526. ex S. Gregorio. 4. Constantius & Theodoricus erant Ariani, Iustinianus fuit Eutychianista; qui pari iure Papas

deposuerunt, quo ethnici occiderunt. 5. Ioannem XII. deterrimum pius Otto I. bono zelo deposuit; sed non secundum scientiam iuris Ecclesiastici, quam ignorabat, & qua vetabatur. Vide anno 963. 6. Henricus III. anno 1046. persuasit Gregorio sponte cederet, vt simoniace Sedem ingressus: quo cedente electus est Clemens. Sic Otto Frising. l. 6. c. 32. Et ad Concilium inuitatus ab Imperatore cui præsideret ipse sui iudex, compunctus veniam erratorum petijt, seq; abdicauit.

AD II. Gregorius prouocat ad iudicium Dei, adq; iuramentum, *ante Confessionem B. Petri mecum iuste deceret; quatenus ibi vnus ex nobis sententiam suscipiat suam.* Hadrianus, & Leo concesserunt Imperatori solum vt CONFIRMARET factam Electionem Papæ defensionis: Ac temporalem principatum ordinaret ad quietem contra factiosos, ob crebra schismata, ob infestos Longobardos & Græcos: Quibus cessantibus causis duo ea priuilegia sunt reuocata. LE O IV. subiecit se Imperatoris iudicio Discretionis, non Coactionis: *2. q. 7. can. Non si incomp.*

QVÆST. V.

An Papæ iudicium in rebus Fidei fuerit aliquando falsum, sitq; Fallibile?

THEologica reddidimus in *Lutbero. Caluinist. par. 2. q. 14. & 15* Ecce nunc Historica.

I. Non posse falli in Fide, Christiani fallibilis Vicarium in terris Papam, testati sunt Papæ sanctissimi; vt quibus in pri-

inprimis esse nota debuit suæ Sedis authoritas ac priuilegium. Vt S. Lucius I. Papa & Martyr epistol. 1. ad Episcopos Hispaniæ & Galliæ, sub annum 256. S. Felix I. Epistola ad Benignum sub annum 273. S. Leo I. sermo. 3. de assumptione ad Pontificatum, sub annum 449. S. Agatho sub annum 683. epistola ad Constantinum Imperatorem, quæ in Synodo sexta act. 4. lecta est, & approbata. S. Nicolaus I. epistola ad Michaëlem Imperatorem sub annum 861. Leo IX. epistola ad Petrum Antiochenum sub annum 1053. Innocentius III. epistola ad Episcop. Arelatensem, sub annum 1206.

II. Huc eodem conspirat Consensus Sanctorum Patrum ac Scriptorum ex S. Scripturæ testimonijs, apud Belarm. lib. 4. c. 3.

III. Duplex accedit Experientia. Prior: Omnes Sedes Patriarchales desierunt aliquando à fide, sic, vt hæretici in ijs sederint; exceptâ Romanâ solâ. Nam in *Constantinopolitana* sederunt Macedonius anno 342. Nestorius anno 429. Sergius, &c. In *Alexandrina* Gregorius, & Lucius Ariani. Dioscorus Eutythianus, Cyrus Monothelita, &c. In *Antiochena* Paulus Samofatenus, Petrus Gnaphæus Eutythianus, Macharius Monothelita, &c. In *Hierosolymitana* Ioannes Origenista, Eutythius, Irenæus, Hilarius Ariani, &c. In *Romana* hæresis nulla fuit exordiu.

Alterâ Experientia: Papa solus sine Concilio plures hæreses damnauit, vt Pelagij, Priscilliani, Iouiniani, Vigilantij, &c. quos ob solius damnationem orbis totius pro hæreticis agnouit.

IV. Graues sese tulerunt occasiones transferendæ Sedis Romæ; sed noluit eam ab Vrbe vnquam separari Deus; qui eam isthic figi iussit translata Antiochiâ: vt asserit S. Marcellus Papa & Martyr in epistola ad Antiochenos; & S. Ambrosius orat. de tradendis ecclesijs, ait, Christum voluisse vt Romæ moreretur Petrus, dicentem fugienti Venio Romam iterum crucifigi, scilicet in Te, vt Sedem firmes morte. Similia & S. Leo serm. 1. de Natali Apostolorum.

Et hæc cum sint Narrata Pontificum historica; non autem Decreta, ideo non sunt de fide.

OBIICIUNT ERRORES PONTIFICIOS Luthero Calvinistæ.

I. Petrus bis in fide errauit, Christum negando, Matth. 26. & cogendo Gentiles Iudæizare.

DICO: Cum negauit, nondum Papa fuit; factus enim est post resurrectionem Christi, Ioann. vlt. Pasce oues meas. Dein ore, non corde negauit; perdiditque Confessionem fidei, non Fidem. Istud de gentilibus, error erat Conuersationis, non Prædicationis, vt ait Tertull. l. de præscript. Vnde Matth. 23. *Quæ dicunt, in Cathedra docendo, facite; quæ faciunt, nolite facere.*

II. Linus ridiculus est; ne mulier, nisi capite linteis aperto, templum ingrederetur.

DICO: Ast addidit, propter Angelos, vt 1. Cor. 11.

III. Anacletus struxit & ornauit Memoriam S. Petri.

AT dignus erat; cui & Constantinus extruxit basilicam, ac ditauit.

IV. Telephorus Quadagesimam instituit, Missas cumulat, & ritus earum: Clericorum sanctitatem nimium effert supra plebeiam.

At hæc centuriatoribus displicent, quia discrepant à regula Lutheri: qui idcirco hæreticus fuit.

V. *Victor* arguitur docuisse Christum purum hominem.

At principem huius hæresios Theodotum Victor excommunicavit.

VI. *Zephyrinus* Montanizat agnoscendo prophetias Montani, teste Tertulliano.

At Tertullianus fuit Montanista, iactans sentire secum Papam: sicut Artemon speravit stare secum Victorem. Quod autem Montano reddiderit pacem; is error fuit circa personam, non fidem.

VII. *Vrbanus* instituit Confirmationem post Baptismum.

At mentitur iniquitas sibi: nam ante Vrbanum meminit Confirmationis Tertullianus.

VIII. *Pontianus* scripsit, Sacerdotes ore proprio conficere Corpus Domini, præbereque plebi, ac sacrificari.

At dicunt contra Scripturam, Patres, & omnem retro Antiquitatem.

IX. *Cornelius* docuit, in Calice solam aquam offerri: ideo Cyprianus lib. 2. epist. 3. ad Cornelium multa disserit contra errorem eundem.

At ea epistola est ad Cæcilium Africanum Episc. Et non dicit ita docuisse Cornelium.

X. *Marcellinus* sacrificavit idolis.

At nec docuit contra fidem, nec hæreticus fuit; sed lapsus personæ ex metu, non Papæ: Lapsus actu externo, non interno: Et mox se ipse abdicavit Papatu.

XI. *Liberius* fuit Arius.

At i. vsque ad exilium suum fuit acerrimus Romano Catholicæ fidei propugnator: vt multi magni testantur:

Itemq; & post exilium suum, nolens recipere Macedonianos, nisi eiurata hæresi: Itemq; & post mortem habitus est in fide integer: etsi subscripsit contra S. Athanasium; Et, cum hæreticis communicavit; non tamen directe Fidem negavit. Quia persecutores Athanasij Mores prætexebant, non Fidem: Et ij sese Catholicos fingebant. Arguitur tamen ab S. Hieronymo hæresios interpretatiuè, non expressè.

XII. *Felix II* fuit Arius, & Arianis communicavit.

At communicans nondum erat Papa: cumq; Papa esset, in persecutione in Arianos martyrio consummavit. Historia hæc est: 1. Liberio in exilium deportato, anno 355. Romanus Clerus iuravit, se eo viuo alium non admissuros.

2. Interim operâ Acacij & Arianorum Felix Romanus Diaconus sufficitur; qui cum ijs ob hoc beneficium communicavit; sed pleudopapa, cum quo tunc nemo Romanorum communicabat.

3. Biennio post contigit lapsus Liberij: tunc Clerus Romanus abrogato Liberio Felicem agnouit, vt Catholicum, & ex tunc verum Papam: Qui etiam Constantium Imp. Visacium ac Valentem Arianos fortiter excommunicabat.

4. Idcirco in urbem reuerso Liberio Felix ab Arianis eiectus est, breuique post mortuus pro vera fide, vt Martyr, & aratus S. Gregorij; coliturque in Sanctis.

5. Tunc Liberius iterum se reconciliauit Clero vere Catholicus, rexitq; vsq; ad mortem.

XIII. *Leo*, Felicis successor, fuit Arianus, obij: q; vt Arius.

At Damasus successit Felici I. estq; is Leo

is Leo fctus: Forfañ inde, quod Libe-
rius vt Leo scæuerit.

XIV. *Siricius* Coningium vocauit pollutio-
nem, ait Caluinus.

AT mentitur; nam loquitur Siricius
de fornicatoribus, qui post pœnitenti-
am reuertuntur ad priorem fornicatio-
nem.

XV. *Innocentius I.* negauit velatam lapsam
recipi ad pœnitentiam, nisi mortuo complice.
2. Arianorum baptismum esse ratum, scripsit;
sed non conferre Spiritum Sanctum: quali ef-
ficacia baptismi penderet à bonitate ministri.
3. Qui duxit viduam, eum fieri Sacerdotem
non debere; quod est Iudaizare.

AT scribit de ea non recipienda, quæ
noluit respiscere nisi mortuo compli-
ce. 2. Loquitur de hæreticis baptiza-
tis per hæreticos, qui Sacramentum ve-
re suscipiunt; non autem Rem Sacra-
menti, seu gratiam iustificantem. 3. Ar-
gumentatur à simili, aut à maiori: si in
lege veteri tenebantur: magis in Noua
tenebuntur, &c.

XVI. *Celestinus* fuit Nestorianus, vt ait Lau-
rent. Valla.

AT mentitur apertè: nam Nestoria-
nos damnauit, teste Prospero.

XVII. *Leo I.* docuit non peccare mulierem,
si nubat alteri viro, putans priorem viuere, at
nunquam rediturum. Sique primus reuersus
eum nolit, posse alterum retinere.

AT scripsit epist. 79. putans priorem
mortuum, ducensq; alterum, non pec-
cat: Putans non rediturum, ducensque
alterum, verè peccat.

XVIII. *Gelasius* docuit Impanationem in
Eucharistia: Et non posse absque sacrilegio v-
nam sumi partem synaxios absque altera: Aut
igitur ille errauit: aut hodie errant Pontificij.

AT liber de vita Gelasij est Gennadij
ad Gelasium: Aut est Gelasij Cæsarien-

sis. Deinde: In canone eo dist. 2. apud
Gratianum loquitur de Sacrificante;
non de laico Synaxin agente.

XIX. *Anastasius II.* sine Concilio Ecclesie
communicauit cum Photino. 2. Voluit ocul-
tè reuocare Acacium, damnatum à Felice &
Gelasio. 3. Approbauit baptismata & ordines
collatos ab Acacio hæretico.

AT Acacius obiit tempore Felicis,
anno 488. à quo tertius erat Anastasius,
qui anno 519. iussit eius nomen è Dypti-
chis eradi. Deim, licet Papæ sine Con-
cilio statuere, & agere, & absolvere ex-
communicatum. De baptizatis, ordi-
natisq; per hæreticos dictum supra.

XX. *Vigilius* anathematizauit confitentes in
Christo naturas duas.

AT damnauit viuente Syluero verò
Papa, cum is nondum erat Papa verus,
nechæreticus animo, sed scripto facto-
que nefario. Nam Anthemio per S. A-
gapetum Papam deposito ab Episcopa-
tu, Imperatrix orauit eum restitui: no-
lente Syluero successore Agapeti, Vi-
gilius addixit se restitutum eum, si ad
Papatum promoueretur. Promouetur
pulsus per Belisarium Syluero in exiliū.
Vnde vt Antipapa errauit Vigilius in
facto ex cupiditate. Romæ Romanos
metuens catholicè vixit, egit, docuit,
sensit: & scripto ad Imperatricem se hæ-
reticum simulauit. Mortuo Syluero se
contra Imperatricem obiecit pro fide,
contraque Anthemium: quocirca & in
exilio obiit sanctus.

XXI. *S. Gregorius I.* permisit Presbyteris
conferre Confirmationem, quod Episcopo-
rum est tantum, vt docet Durandus & Adria-
nus.

AT ordinariè est id Episcoporum:

E 3 extra-

extraordinariè etiam inferiorum: Ac permittit hisce per absentiam Episcoporum.

XXII. *Bonifacius V.* docuit, Christum à solo peccato originali nos redemisse.

At non à solo ait, sed *principaliter* ab eo communi orbis peccato; nam non omnes habent actualia.

XXIII. *Honorius I.* fuit Monothelita, ad probans doctrinam *Sergij* hæresiarchæ, iussitque nõ dici debere, Christum duas habere voluntates, aut Operationes. 2. In Synodo VI. damnatur ut hæreticus, exustis eius epistolis, actibusq; cassatis. 3. Item in Synodo VII. 4. Item in VIII. 5. Item in epistola *Agathonis* ad Constantinum Imp. 6. In epistola *Leonis II.* 7. Item varij Scriptores Græci ac Latini idem de ipso testantur.

At nullus est in eius epistolis error: nam Rem confitetur, esse duas in Christo naturas & operationes; solum Nomina vetat nouata: Hocq; prudenter: Quia tunc nihil dum erat de ijs auditum in Ecclesia, neq; definitum: metuensq; schisma grande nitebatur contendentes desuper conciliare; neq; vnam docuit solam, nisi humanam; neque duas contrarias; neq; duas conformes sibi negauit vnquam.

Ad II. Inter eos, qui in Synodo VI. damnantur, nomē *Honorij* est ab æmulis Romanæ Ecclesiæ insertum, teste *Athanasio*; pro more Græcorum, qui III. IV. V. & VII. Synodos similiter deprauarunt. Et *S. Agatho* scribit, nullum suorum Prædecessorum vnquã errasse: per quem fuisse *Petrum* locutum fateatur concilium VI. approbatq; epistolam *Agathonis*. Esto: Errarit in hoc Concilium VI. (quod tamen non do:) fuisset error facti, non fidei, &c.

Ad III. Synodus VII. secuta est sextam aut corruptam, aut lapsam.

Ad IV. *Adrianus* ait ab Orientalibus damnatum *Honorium*: at non ab Occidentalibus.

Ad V. *Agatho* nusquam eum damnauit.

Ad VI. Epistola *Leonis* est deprauata, uti & VI. Synodus.

Ad VII. Plures, & grauiores scriptores testantur pro *Honorio*.

XXIV. *S. Martinus I.* docuit Nouatianismum, Non dandam esse veniam lapsis post ordinationem Presbyteris & Diaconis.

At vult grauius lapsos deponi à gradu suo: resipiscentes donari veniam; non tamen restitui ad ministeria.

XXV. *Gregorius III.* iussit reordinari, quos Romanus Papa non ordinasset. Item vxore ad reddendum debitum morbo impedita, virum possedere aliam.

At vtrumq; mendacium. Nam iussit ordinari ordinatos ab non veris Episcopis. *Dein*: *Gregorius* loquitur de impotentia perpetua, aut naturali: Lutherani vero docent illud etiam de morbo temporali.

XXVI. *Nicolaus I.* docuit, Baptismum in solo nomine Christi collatum, & non cum expressa S. Trinitate, esse ratum: etiam contradicente Euangelio, Pontificumque Decretis.

At vt Doctores priuatam opinionem tradit, non definiit vt Papa. Nam ea *S. Ambrosij* etiam opinio falsa est: ac nou hæretica. Nec enim definitum est implicita, an explicita esse debeat trium Personarum nominatio.

XXVII. *Stephanus VI.* &

XXVIII. *Sergius III.* irritarunt Acta Formosi antecessoris, ordinatorumque ab eo iusserunt reordinari: quasi Sacramenta penderent à bonitate

nitate ministrorum. Ideo *Ioannes IX.* irritauit acta *Stephani VI.* approbans acta *Formosi*. Postea iterum *Sergius III.* acta *Ioannis* irritauit, & adprobauit *Formosi*.

DICO: *Stephanus VI.* & *Sergius* errarunt, sed in quæstione facti, non iuris: & malo exemplo, non doctrina. Historia est talis. *Formosus* à Cardinalatu & Episcopatu depositus per *Ioan. VIII.* cessit *Vibe*, iurans se nunquam ad eam aut Episcopatum rediturum. Mortuo *Ioanne Martino II.* absoluit eum ab incauto iuramento, ac restituit in integrum: Nec diu post creatus *Papa Formosus* sedit annis quinque. *Stephanus VI.* succedens mortuo negat in Concilio, fuisse eum *Papam* legitimum, actaque eius irritat, ordinatos ab eo cogit reordinari. *Papæ* tres succedentes discernunt, *Formosum* fuisse verum Pontificem; irritantq; iudicium *Stephani*. Demum *Sergius III.* stetit pro *Stephano*. Qua in tragœdia quæstio erat; An *Formosus* fuerit *Papa* legitimus? Fuit, inquam: erraruntq; *Stephanus* & *Sergius*. Qui error erat facti personalis; non iuris, aut doctrinæ.

XXIX. *Ioannes XIII.* instituit baptizari campanas.

AT solum benedictæ dedicantur cultui diuino, sicut templa, aræ, calices.

XXX. *Syluester II.* fuit necromanticus, & in templo crucis *Ierosolymæ* ab diabolo discerptus.

AT eius sepulcrum hodieq; est in *Laterano*: & anno quinto post mortem *Sergius IV.* posuit ei epitaphium, vt Sancto: Et nemo *Scriptorum* fabulâ attestatur; multi vero sanctitatem vitæ ipsius. Fuit Geometer insignis, & indoctissimo sculo

Mathematicus vulgo magus habebatur.

XXXI. *Gregorius VII.* fuit hominum deterrimus magus, hæreticus, &c. *Benno* Cardinalis testatur, 1. Quod per vim militarem inuaserit *Papatum*. 2. *Henticum IV.* in fontem excommunicarit. 3. *Berengerianus* fuerit. 4. *Simoniacus*, magus, adulter, homicida.

AT 1. *Benno* fuit eius iuratus hostis, Cardinalis *Antipapæ*; & solus talia prodit; cæteri *Scriptores* omnes contraria. Et *Benno* moriens iniuriam suam testatus est: & suam *Papa* innocentiam canonico iuramento purgavit. Vide *Belarm. lib. 4. de Pontif. c. 13.*

XXXII. *Alexander III.* vetuit sub excommunicatione, Ne ullus rescindat testamenta coram tribus facta testibus.

AT contrarium praxis tenet orbis *Christiani*. Talem tamé Canonem tulit, sed suis solum subditis in temporalibus. Sic *Canoniste* in c. cum esses, de testam. Aut is solum de legatis pijs est intelligendus.

XXXIII. *Celestinus III.* docuit hanc hæresin: Si alter coniugum fiat hæreticus, licere alteri inire aliud matrimonium. Et contrarium decreuit *Innocentius III.* ac *Tridentinum*.

AT neuter decreuit; solū suam quisq; sententiam edixit, vt *Doctor*. Qualia plura sunt in *Decretalibus*.

XXXIV. *Innocentius III.* docuit, Legem veterem nondum esse planè abrogatam.

AT docet in *Deuteronomio* multa tradi, quæ figuratè pertineant ad *Novum Testamentum*. Quod liquet.

XXXV. *Nicolaus IV.* definit, *Christum* verbo & exemplo docuisse perfectam Paupertatem, in abdicatione & rerum, & dominij; idq; in communi, & particulari: ac talem esse meritariam. *Ioannes XXII.* vero docet, hoc esse hæreticum.

AT

AT I. Ioannes dicit, in rebus vsu consumptibilibus non posse Vsum separari à Domino: Nicolaus ait posse: vt, panis vsu habent religiosi ad vescendum; non dominium ad alienandum. 2. Nicolaus ait, Talem esse meritoriam: negat Ioannes; definit neuter. 3. Christum docuisse verbo & exemplo perfectam paupertatem aliquando; aliquando minus rigidam, asserit Nicolaus; negat Ioannes: Neque tamen pugnant. Quia Christus paupertatem in communi minus rigidam semper docuit, & tenuit: at rigidam in Particulari etiam quandoq; & tenuit, & docuit.

XXXVI. Ioannes XXII. docuit, Animas Beatorum non visuras Deum ante resurrectionem. Huc Melanch. & Caluinus accumulunt mendacia.

AT in Ecclesia nondum erat id definitum, quando ita sentit: Dumq; definitionem molitur, moritur. Pridie mortis vero opinionem reuocauit: & declarauit, se nunquam statuisse secum Definire. Mendacia Caluini sunt: Gersonem perdere, quod Ioannes negat immortalitatem animarum: Et nullum Cardinalium ei contradixisse: Et idcirco Regem Gallia suis interdixisse communionem Ioannis: Eaque causa Papam abiurasse errorem.

XXXVII. Ioannes XXIII. negauit vitam futuram, & carnis resurrectionem.

AT is tunc inter tres Papas incertus fuit vnus, id est, non Papa. Deinde non potuit in Concilio conuinci, quod ita sentiret, aut docuisset.

XXXVIII. Benedictus XIII. in Concilio Constantiensi damnatus est hæresios.

AT & hic fuit vnus è tribus incertis, id est, non Papa.

XXXIX. Eugenius IV. in Concilio Basiliensi est Papatu deiectus ob hæresin.

AT idem Concilium Lausanae continuatum declarauit eum infontem, prioraque acta cassauit, re melius compta.

XL. Innocentius VIII. Nortuegis permisit, vt sine vino celebrarent.

AT I. desuper non edidit decretum. 2. Permisit solum in altera specie consecrarent; quod in Nortuegia vinum protinus acescat. 3. Si errasset, factum, non dogmate errasset. 4. Non habuissent tunc vinum ad Missam; cum habeant nunc ad Cœnam? Atq; ista pleraque corraserunt Centuriatores Magdenburgenses.

QVÆST. VI.

An Papa habeat Iurisdictionem Temporalem directe Iure Diuino?

I. **N**ON Orbis totius: Quia non Infidelium, qui iuste regna tenent, estq; parendum ijs. Dicitur tamen Monarcha orbis, sed spiritualis in Christianos.

II. Non Orbis Christiani: Quia id è Sacra Scriptura constare deberet, aut Traditione Apostolica: at neutrum. 2. *Deum*, Christus non eripit mortalia, qui regna dat cœlestia. 3. *Tum*, si Papa sit totius orbis; Episcopi forent singulorum ciuitatum: at non hoc: Ergo nec illud. 4. *Demum*, ipsi Papæ fatentur sapius idem, apud *bellarm. l. 5. de Pont. c. 3.*

III. Non vilius loci. 1. Quia Christus in terris homo degens, noluit vilius loci directum habere dominium: At Christi Vicarius est Papa: Ergo. Nam Christi